

LBRIS

We know
books

24
de povești

Un ☺ CRĂCIUN DE NEUITAT

Povești de

Nadine Piette, Lenia Major, Ella Coalman, Mireille Saver,

Corinne Machon, Sophie Belin, Calouan,

Jeanne Taboni Miséraczi și Françoise Viroux

Ilustrații de Stéphanie Alastra

K
Kreativ

Micul ren Roti	3
Nadine Piette	
Crăciunul vulpiței Zoe	7
Lenia Major	
A dispărut sacul Moșului!	11
Ella Coalman	
Steluța Felicieii	15
Mireille Saver	
Vis de Crăciun	19
Corinne Machon	
Jucăria preferată a Moșului	24
Sophie Belin	
O încurcătură cu final fericit	29
Calouan	
Crăciunul căpcăunilor	35
Lenia Major	
Salvați brazilii!	41
Jeanne Taboni Misérazzi	
Mila	47
Ella Coalman	
Moș Crăciun ține regim	52
Mireille Saver	
Capriciul lui Moș Crăciun	56
Corinne Machon	
„Sania” cea nouă	61
Calouan	
Titi, micuțul spiriduș	65
Mireille Saver	
Soioșica	69
Corinne Machon	
Crăciunul Matildei	74
Ella Coalman	
Casa cea nouă	78
Calouan	
Crăciunul lui Paul	83
Ella Coalman	
Crăciun la Nouméa	87
Mireille Saver	
Un cadou original	91
Corinne Machon	
Renul cel curios	96
Françoise Viroux	
Crăciunul lui Toto	99
Ella Coalman	
Ajutor de Moș Crăciun	103
Mireille Saver	
Un ou fiert	107
Corinne Machon	

Micul ren Roti

Nadine Piette

Roti era un ren micuț și slăbuț, care își dorea mai mult decât orice să fie înhămat la sania lui Moș Crăciun, însă în fiecare an acesta îl mângâia pe creștet și îi zicea cu blândețe:

– Ești încă prea plăpând, micul meu Roti. Eu am nevoie de reni zdraveni, care să poată trage sania. Cine știe?... Poate anul viitor...

De fiecare dată, Roti era foarte dezamăgit și îl podideau lacrimile.

Într-o iarnă însă, micul ren se hotărî să meargă cu orice preț în turneu cu Moș Crăciun. Se strecură tiptil în spatele saniei și se ascunse într-un mic cufăr care ținea loc de portbagaj.

Locul era cam strâmt, dar nu-i mai păsa atâta vreme cât urma să vadă toată lumea, ducând copiilor cadourile pe care și le doreau atât de mult. Totul era pregătit! Spiridușii încărcaseră toate cadourile în sanie: mari, mici, aurii, roșii, verzi, argintii... În sfârșit, începu și cea mai lungă noapte a anului! Totul decurse perfect până când, în timpul unei aterizări, Oscar, bătrânul ren, alunecă pe o pojghiță de polei și căzu de sus pe pământul înghețat.

– Auuu! gemu el. Ce tare mă doare! Cred că mi-am rupt piciorul...

Pentru Moș Crăciun, acest accident însemna un dezastru.

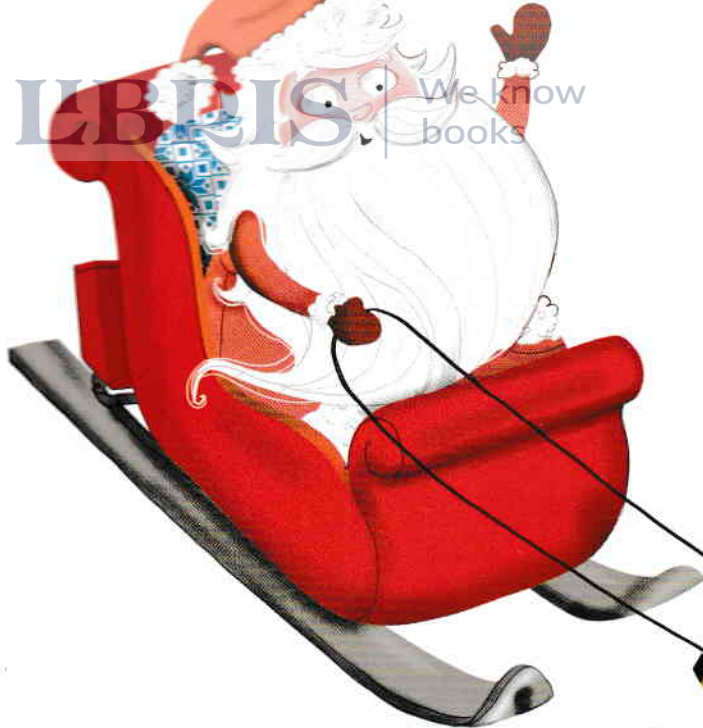
Cum avea să-și continue drumul?

Disperat, începu să caute în spatele saniei trusa de prim ajutor pentru a-l bandaja pe Oscar. Ridicând capacul cutiei, dădu cu ochii de Roti, ghemuit în ascunzătoarea sa. Mai întâi, Moș Crăciun se arătă foarte surprins, apoi îl dojeni:

– Hm, ești un ren tare neascultător, îi zise el micului ren, care îl privea rușinat.

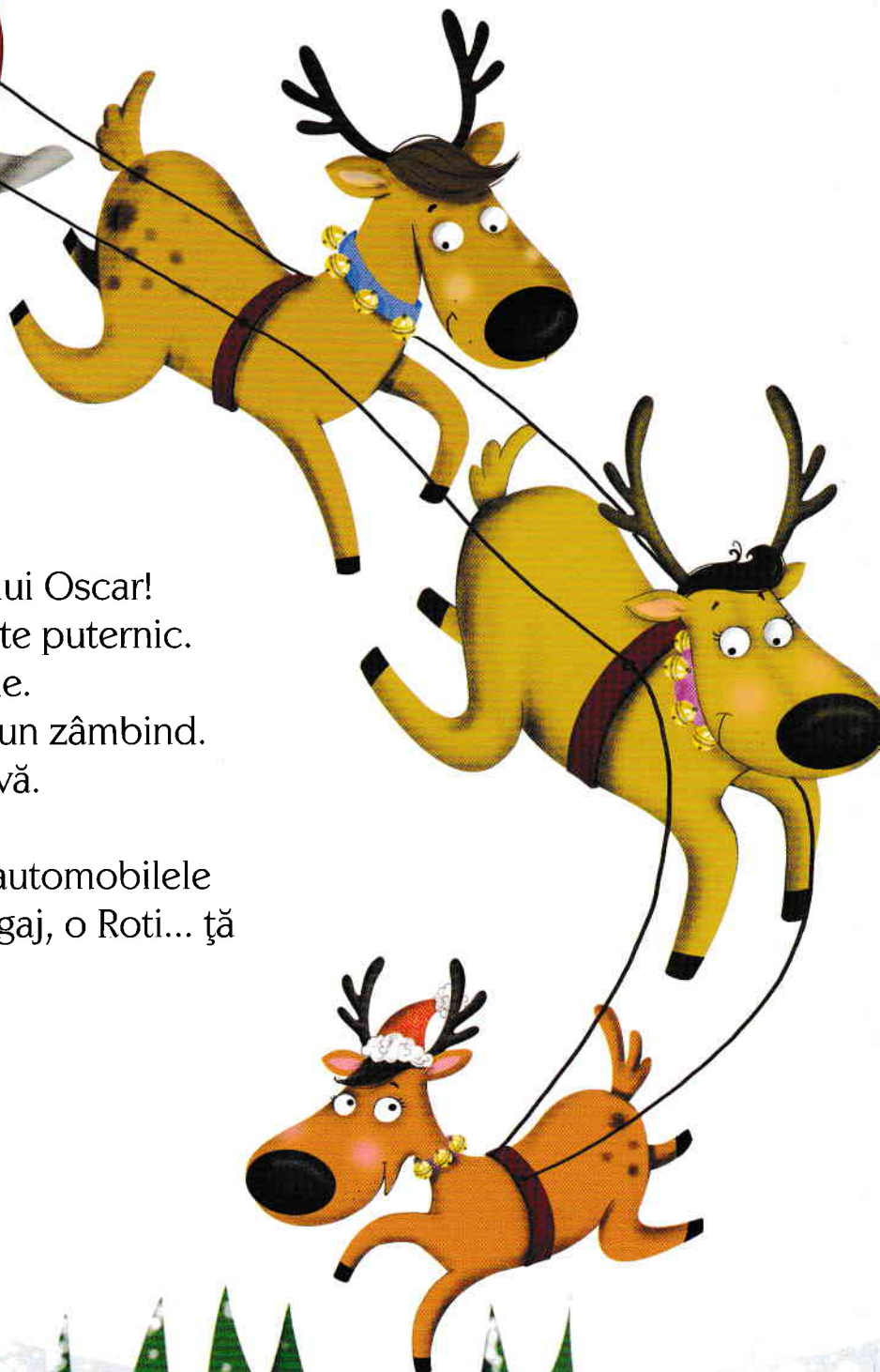

Roti nu era prea mândru de modul în care fusese descoperit, dar, văzându-l pe Oscar întins pe zăpadă, nu se putu abține să nu-i facă bătrânului bărbos o ofertă avantajoasă pentru ambele părți:

- Aș putea să-i țin eu locul lui Oscar!
Știu că sunt mic, dar sunt foarte puternic.
Și alerg foarte repede.
- De acord, se învoi Moș Crăciun zâmbind.
Vei fi Roti... de rezervă.

Începând din acea zi, în toate automobilele se poate găsi, ascunsă în portbagaj, o Roti... ță de rezervă.

Crăciunul vulpitei Zoe

Lenia Major

Vulpița Zoe era cea mai bună prietenă a ursulețului Zaharia. Cât erau primăvara și vara de lungi, cei doi erau nedespărțiți. Se jucau împreună în pădure, alergau prin împrejurimi și împărțeau frățește murele pe care le adunau de prin tufe, dar, când se apropia toamna, se întristau de fiecare dată la gândul că se vor despărți, și asta deoarece Zaharia, ca toți urșii, se retrăgea în bârlogul său pentru a hiberna. Tristețea era și mai apăsătoare la gândul că nu pot petrece Crăciunul împreună.